

زبان خیال انجیز رطامی

تألیف
هلموت ریتر

(۱۸۹۲-۱۹۷۱)

ترجمه از آلمانی
سعید فیروزآبادی

سرشناسه :	ریتر، هلموت، ۱۸۹۲-۱۹۷۱ م.
Ritter, Hellmut	
عنوان و نام پدیدآور :	زبان خیال انگلیز نظامی / تألیف هلموت ریتر؛ ترجمه از آلمانی سعید فیروزآبادی.
مشخصات نشر :	تهران: مؤسسه پژوهشی میراث مکتب: ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری :	۱۲۰ ص.
فروست :	میراث مکتب؛ ۳۴۰. متن شناسی؛ ۱۵.
شابک :	978-600-203-195-2
وضعیت فهرستنوبی :	فیپا
یادداشت :	عنوان اصلی: Über die bildersprache Nj̄amīs, 1927:
موضوع :	نظامی، الیاس بن یوسف، ۹۶۱۴-۹۵۳۰ ق.
موضوع :	Nizami Ganjavi
موضوع :	فارسی-صنایع ادبی
موضوع :	Persian Language-Figures of speech
شناسه افزوده :	فیروزآبادی، سعید، ۱۲۲۴ -، مترجم
شناسه افزوده :	مؤسسه پژوهشی میراث مکتب
ردہ بندی کنگره :	DS۲۸
ردہ بندی دیوبی :	۸۹۱/۵۵۱
شماره کتابشناسی ملی :	۶۱۶۱۷۴۰

زبان خیال انگیز نظامی

تألیف

هلموت ریتر

(۱۸۹۲-۱۹۷۱)

ترجمه از آلمانی

سعید فیروزآبادی

زبان خیال انگیز نظامی

◆ تألیف

ملموت ریتر (۱۸۹۲-۱۹۷۱)

◆ ترجمه از آلمانی
سعید فیروزآبادی

◆ ناشر
میراث مکتب

◆ مدیر تولید: محمد باهر

◆ مدیر فنی و امور چاپ: حسین شاملوفرد

◆ طراح و صفحه‌آرا: محمود خانی

◆ چاپ اول: ۱۳۹۹ هش

◆ شمارگان: ۵۰۰ نسخه

◆ بها با جلد شومیز: ۲۰۰۰ تومان

◆ بها با جلد سخت: ۴۰۰۰ تومان

◆ شابک: ۹۷۸-۲-۱۹۵-۶۰۰-۲۰۳

◆ چاپ (دیجیتال): میراث

شماره فروشن: ۰۰۵۳

همه حقوق متعلق به ناشر و محفوظ است

نشر الکترونیکی اثر بدون کسب اجازه کتبی از ناشر ممنوع است

نشانی ناشر: تهران، ش. پ: ۱۳۱۵۶۹۳۵۱۹

تلفن: ۰۲۶۶۴۹۰۶۲۵۸، دورنگار:

E-mail: tolid@MirasMaktoob.ir

<http://www.MirasMaktoob.ir>

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

دیابی از فرهنگ پرایه اسلام و ایران دخنخ طلی موج نمود. این نخنخ در حقیقت کارنامه دانشمندان و نواین بزرگ و چهره های ایرانیان است بر عده هر چیزی است که این میراث پارچ را پاس ماردو برای شناخت تاریخ فرهنگ داده و موابق علمی خود را احیا بازسازی آن اهتمام ورزد.

با همه شخصیتی که در سالهای اخیر برای شناسایی این ذخایر مکتوب و تحقیق و تمعین در آنها نجماً گرفته و صد کتاب در سالهای از شنیدن انتشار یافته هست کارناکرده بسیار است. هزاران کتاب در سالهای خلی موجود کتابخانه های داخل و خارج کشور شناسانه و منتشر شده است بسیاری از متون نیز اکرچه بارهای طبع رسیده هستند بر روی متنیست و تحقیق و تصحیح مجدد نیاز دارد. احیا نشدن کتاب در سالهای خلی و طیف ای است بر دو شیوه متحانه مؤسسه ای فرهنگ است. مکرر پژوهشی میراث مکتوب در راستای این هدف در سال ۱۳۷۲ بنیاد حفاظه شد تا با حفظ از کوشش های متحانه و متحان، و با شرکت هاشمیان مؤسسه ای علمی، اشخاص فرهنگی و علاقه مندان به انش و فرهنگ بحثی در نشر میراث مکتوب داشته باشد و مجموعه ای ارزشمند از متون و منابع تحقیق به جامعه فرهنگی ایران اسلامی تقدیم دارد.

سلسله انتشارات متن شناسی مجموعه پژوهشی است که کامی از تصحیح متن فراتر می خودد و بنظریه پژوهی تصحیح، ساختار شناسی متن، نقد بررسی و تحلیل لغزشی و معنایی متون می پردازد.

اکسپرایانی
میر عالم مؤسسه پژوهشی میراث مکتوب

بایاد
استاد محمدحسن وحید تکردمی
طلایه دار نظامی پژوهی داریان

فهرست مطالب

۱۱	پیش‌گفتار مترجم
۲۱	مقدمه
۲۷	۱. توصیف طبیعت
۵۹	۲. انسان موضوع نگرش و توصیف
۷۵	۳. انسان و طبیعت
۹۵	۴. انسان در مقام موضوعی دارای رفتار و تجربه حسی
۱۰۳	۵. تأثیر ایجابی صور خیال در شعر
۱۱۱	پیوست‌ها
۱۱۱	یادداشت‌های مترجم
۱۱۵	واژه نامه (آلمانی - فارسی)
۱۱۹	فهرست اعلام (اشخاص)

پیشگفتار مترجم

پژوهش درباره زندگی و آثار حکیم جمال الدین ابو محمد الیاس بن یوسف نظامی گنجوی و ترجمه آثار او در اروپا از اوخر سده هفدهم میلادی آغاز شد. در سال ۱۶۹۷م بارتلمی دی هربلو دو مولنولی^۱ در مجموعه کتابخانه شرقی^۲ برای نخستین بار نظامی را به اروپائیان معرفی کرد (بورگل، ص ۳۷۳). بعدها نفوذ زبان و ادبیات فارسی در شبه قاره هند باعث شد که سر ویلیام جونز^۳ در سال ۱۷۸۶م بیست حکایت از مخزن الاسرار نظامی را مستقیم از زبان فارسی به انگلیسی ترجمه کند. اما نخستین کسی که نظامی را به آلمانی زبان‌ها معرفی کرد، یوزف فون هامر –

۱. Barthélemy d'Herbelot de Molainville (۱۶۲۵-۱۶۹۵) شرق‌شناس فرانسوی.

۲. Bibliothèque Orientale این اثر نخستین دانشنامه شرق‌شناسی و تقریباً برای مدت طولانی از محدود منابع آشناهی با شرق بود (برای آگاهی بیشتر به مقاله زیر رجوع شود: عباس احمدوند و امیر مؤمنی هزاوه، «بارتلی دی هربلو و کتابخانه شرقی او»، تاریخ و تمدن اسلامی دوره ۸، شماره ۱، ۱۳۹۱، ۲۰۵-۲۲۳).

۳. Sir William Jones (۱۷۴۶-۱۷۹۴) حقوقدان، پژوهشگر و بنیانگذار انجمن آسیایی.

پورگشتال^۱ بود. او در سال ۱۷۹۸ م در نشریه مرکور جدید آلمان^۲ که زیرنظر کریستف مارتین ویلاند^۳ منتشر می‌شد، بخشی از منظومه خسرو و شیرین را به زبان آلمانی ترجمه کرد. (ورش، ص ۲۵) این ترجمه سبب علاقه فراوان او به ادبیات فارسی شد و با تأخیر آن را در سال ۱۸۰۹ م در لایپزیگ منتشر کرد. (هامر، ۲۰۱۸، ص ۱۴۶) اما این ایرانشناس بزرگ اتریشی در سال ۱۸۱۸ م در کتاب تاریخ سخنوری ایران که نخستین تاریخ ادبیات فارسی به زبان آلمانی است، پس از معروفی مختصر نظامی گنجوی، خمسه او را سرمشق بسیاری از شاعران همچون امیرخسرو دهلوی و عبدالرحمن بن جامی می‌داند و تأثیر او بر ادبیات عاشقانه و عرفانی فارسی را با تأثیر دکامرون جووانی بوکاچیو^۴ بر ادبیات ایتالیا مقایسه می‌کند. (هامر، ص ۱۰۵) در تاریخ سخنوری ایران بارها از این دست مقایسه‌ها را شاهدیم و عمدۀ دلیل آن نگرش به علوم و ادبیات تطبیقی در این دوره است. هامر پیش‌تر نیز در شرح حال فردوسی، تنها شاعر ایرانی را که می‌توان با این حماسه‌سرای بزرگ ادبیات فارسی مقایسه کرد، نظامی می‌داند (همان، ص ۵۱).

یک سال پس از انتشار اثر هامر، یوهان ولگانگ فون گوته^۵ در یادداشت‌هایی که بر دیوان غربی - شرقی و با تأثیرپذیری از ترجمة غرلیات حافظ اثر هامر - پورگشتال

۱. Joseph von Hammer-Purgstal (۱۸۵۶-۱۸۷۴) شرق‌شناس و مترجم آثار بسیاری از ادبیات فارسی همچون غزلیات حافظ.

۲. Neuer Teutscher Merkur

۳. Christoph Martin Wieland (۱۸۱۳-۱۷۳۳)، شاعر و مترجم دوره روشن‌نگری در آلمان.

۴. Giovanni Boccaccio (۱۳۷۵-۱۳۱۲)، شاعر و نویسنده ایتالیایی.

۵. Johann Wolfgang Goethe (۱۸۳۲-۱۷۶۲)، شاعر و نویسنده آلمانی.

(۱۸۱۳) می‌نویسد، گفتاری را به نظامی اختصاص می‌دهد: «این شاعر، سراپا روحی است لطیف و پرمایه که اگر فردوسی منظومه آثار پهلوانی را بازپرورد، وی دلاویزترین قصه‌های نوش و عیش پاک بازانه را موضوع شعر خود قرار داده است. و لیلی و معجنون و خسرو و شیرین، باری جفت‌های عاشقی را به صحنه آورد که سودا، سرنوشت، طبیعت، عادت، امیال و عواطف برای هم مقدّرشان می‌سازند و قاطعانه مهر یکدیگر را می‌جوینند.» (گوته، ص ۲۵۲) بدیهی است بررسی تأثیر نظامی بر دیوان غربی - شرقی گوته نیازمند فرصت و مجال دیگری است.

فریدریش روکرت^۱، شاعر و مترجم بسیاری از آثار ادبیات فارسی نیز در سال ۱۸۲۴ م اسکندرنامه نظامی را به زبان آلمانی ترجمه می‌کند.^۲ بعدها نیز کتابی با عنوان دستور زبان، شعر و بلاغت ایرانیان^۳ می‌نویسد و در آن بارها از آثار نظامی نقل قول می‌کند. نکته جالب آن است که روکرت شعر را زبان آشتنی جهانیان می‌داند و بیشتر به انتقال زیبایی ادبی باور دارد. او در این راه، آثار بسیاری و از آن جمله شعرهایی از گویش‌های مازندرانی و طالشی را به زبان آلمانی ترجمه می‌کند.

در اینجا ذکر این نکته ضروری است که در نیمة نخست سده نوزدهم میلادی بسیاری از آثار ادبیات فارسی به زبان آلمانی ترجمه شده است. در این بین باید به

۱. Friedrich Rückert. *Friedrich Rückert*, مترجم شاهنامه فردوسی و آثار بسیاری از ادبیات فارسی و عربی.

2. "Iskandername (=Alexanderbuch)", übersetzt von Friedrich Rückert. In: *Frauentaschenbuch für das Jahr 1824*, S. 414_496.
3. Friedrich Rückert. *Grammatik, Poetik und Rhetorik der Perser*. Gotha: 1874.

تصحیح و ترجمه فراتس اردمان^۱ از خسرو و شیرین نظامی نیز اشاره کنیم.^۲ نکته جالب درخصوص این ترجمه‌ها و اصولاً رویکرد شرق‌شناسان آلمانی زبان به زبان و ادبیات فارسی حضور و نفوذ ادبیات فارسی در حوزه سرزمین‌های عثمانی در آن دوره است. بسیاری از شرق‌شناسان آلمانی زبان پس از آشنایی با ادبیات ترکی به خاستگاه آن، یعنی ادبیات فارسی توجه کرده‌اند، درحالی که شرق‌شناسان انگلیسی زبان بیشتر از راه شبه قاره و نفوذ استعماری به این شناخت رسیده‌اند.

اما همان‌گونه که در مقدمه کتاب حاضر آمده، یکی از بهترین آثار در قلمروی معزوفی و ترجمه آثار نظامی رساله دکتری ویلهلم باخر^۳ است که در سال ۱۸۷۰ در دانشگاه لایپزیگ نگاشت و پژوهشی جامع درباره زندگی و آثار نظامی گنجوی است. او همچنین مترجم سعدی هم بوده است.

آلویس اشپرنگر^۴ نیز در سال ۱۸۸۱ خردنامه اسکندری یا اسکندرنامه را تصحیح و منتشر می‌کند. یکی از انگیزه‌های اصلی در توجه به اسکندرنامه بی‌تردید موضوع این اثر و تغییری است که در شخصیت اسکندر مقدونی در ادبیات فارسی رخ داده است.

۱. Franz Erdmann (۱۸۶۲-۱۷۹۳)، شرق‌شناس آلمانی و استاد دانشگاه قازان روسیه.

2. Nizami. Die Schöne vom Schlosse Muhammed Nisameddin dem Gendscher. Kasan: 1832.

۳. Wilhelm Bacher (۱۹۱۳-۱۸۵۰)، دانشمند یهودی متولد بوداپست که آثار بسیاری را به زبان‌های عبری، آلمانی، فرانسوی، مجاری و ایتالیایی نگاشته است.

۴. Aloys Sprenger (۱۸۹۳-۱۸۱۳)، شرق‌شناس اتریشی که بیشتر پژوهش‌های او در زمینه اسلام‌شناسی بوده است.

اما نویسنده کتاب حاضر هلموت ریتر^۱ که اثر مشهور او، دریای جان^۲، در شرح و تفسیر اندیشه‌های عطار به فارسی ترجمه شده است، پس از تحصیل شرق‌شناسی در دانشگاه هاله و استراسبورگ در جنگ جهانی اول به عنوان مترجم زبان‌های عربی، ترکی و فارسی ارتش آلمان در عراق و فلسطین خدمت می‌کند و بعد از این دوره در سال ۱۹۱۹ رساله استادی خود را می‌نگارد. نکته جالب در این دوره خاص اهمیت زبان آلمانی در پژوهش‌های شرق‌شناسی در جهان غرب است^۳، تا ۱۹۳۳م و ظهرور حکومت ناسیونال سوسیالیست‌ها زبان آلمانی زبان علمی در رشته‌های شرق‌شناسی و اسلام‌شناسی بود. اما پس از این دوره و به‌ویژه پس از شکست آلمان در جنگ جهانی دوم شاهد افول این زبان از دیدگاه علمی هستیم. در هر حال ریتر سپس به استادی دانشگاه هامبورگ رسید اما در سال ۱۹۲۵م به دلیل گرایش‌های شخصی مطابق قانون به یک سال زندان محکوم شد. (ایرانیکا ذیل ریتر) کتاب حاضر حاصل اقامت او در زندان است و در سال ۱۹۲۷م در ضمیمه‌های نشریه اسلام منتشر شد.

۱. Hellmut Ritter (۱۸۹۲-۱۹۷۱)، شرق‌شناس آلمانی.

۲. هلموت ریتر. دریای جان. ترجمه عباس زریاب خوبی و مهرآفاق باپوردی، تهران: الهدی، ۱۳۸۸.

۳. برای اطلاع بیشتر درخصوص جایگاه زبان آلمانی در پژوهش‌های ایران‌شناسی به مقاله زیر مراجعه کنید:

Bert G. Fragner. „Iranistik in Europa, gestern, heute, morgen“, Wien: Österreichische Akademie der Wissenschaften, Sitzungsberichte der philosophisch-historischen Klasse Band: 739, 2003, 7-25.

علاقة او به آثار نظامی باعث شد که با همکاری یان ریپکا^۱ هفت‌پیکر (۱۹۳۴) نظامی را ترجمه و منتشر کند. (رادفر ۴۴۲-۴۴۳)

هلموت ریتر از ۱۹۲۶ م تا پایان جنگ جهانی دوم رئیس شعبه انجمن شرق‌شناسی آلمان^۲ در استانبول و یکسره سرگرم گردآوری، ترجمه و تألیف آثار در قلمرو ادبیات فارسی، ترکی و عربی بود. نگاه و نگرش ریتر در اثر حاضر از دیدگاهی بسیار جالب است. او در این اثر همچون بیشتر آثار سده نوزدهم میلادی نگرشی خاص از ادبیات تطبیقی دارد و در این راه شعر گوته و شاعران عرب را با نظامی مقایسه می‌کند و به دنبال بررسی و معرفی ادبیات فارسی از دیدگاه‌های مختلف است. از یاد نباید برد که ریتر در هنگام نگارش این اثر مخاطبان آلمانی زبان را در نظر داشته است و به همین دلیل برخی از توضیحات او برای فارسی‌زبانان از امور بدیهی است.

توجه به نظامی در قلمروی کشورهای آلمانی زبان پس از ریتر هم ادامه یافت و چندین ترجمه از خمسه نظامی به زبان آلمانی انجام پذیرفت که از آن میان می‌توان به ترجمه هربرت ویلهلم دودا^۳ از فرهاد و شیرین (۱۹۳۳) و به خصوص رودلف

۱. Jan Rypka (۱۸۸۶-۱۹۶۸)، ایران‌شناس اهل چک که بسیاری از آثار خود و از آن جمله تاریخ ادبیات فارسی (۱۹۵۹) را به زبان آلمانی و چک تألیف کرده است. در این اثر نیز بخشی خاص به شرح و تفسیر آثار نظامی اختصاص داده شده است.

2. Deutsche Morgenländische Gesellschaft

۳. Herbert Wilhelm Duda (۱۹۰۰-۱۹۷۵)، ایران‌شناس و اسلام‌شناس اتریشی.

گلپکه^۱ با ترجمه هفت پیکر (۱۹۵۹م) و لیلی و مجنوون (۱۹۶۳م) اشاره کرد. ایران‌شناس سوئیسی، یوهان کریستف بورگل^۲ نیز خسرو و شیرین (۱۹۸۴م) را ترجمه و چند مقاله‌ای درباره نظامی نگاشته است. رناته ورش^۳ نیز با نگارش چندین مقاله درباره نظامی و کتاب ارزشمند پژوهشی مخزن الاسرار (۲۰۰۵م) از پژوهشگران معاصر آثار نظامی است.

در پایان شایسته است که در اینجا از محبت و همکاری خانم دکتر رقیه فتاحی‌زاده عضو محترم گروه زبان و ادبیات عرب دانشگاه فرهنگیان که در نگارش و ترجمه برخی از شعرهای عربی کتاب حاضر به من یاری رساندند، کمال تشکر خود را اعلام کنم. همچنین خانم فریبا فیاضی‌نژاد نیز متن ترجمه را با متن اصلی مقایسه و ویرایش کردند. از ایشان و مؤسسه پژوهشی میراث مکتوب که انتشار این اثر را بر عهده دارند، سپاسگزارم.

سعید فیروزآبادی

بهمن ۱۳۹۸

۱. Rudolf Gelpke (۱۹۷۲-۱۹۲۸م)، ایران‌شناس سوئیسی و مترجم بسیاری از آثار ارزشمند ادبیات فارسی.

۲. Johann Christoph Bürgel (۱۹۳۳-۱۹۲۸م)، ایران‌شناس و استاد دانشگاه برن.

۳. Renate Würsch استاد دانشگاه زوریخ.

فهرست منابع

- رادفر، ابوالقاسم. کتاب‌شناسی نظامی گنجوی. تهران: موسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی، ۱۳۷۱.
- گوته، یوهان ولفگانگ. دیوان غربی - شرقی. ترجمه محمود حدادی. تهران: بازتاب نگار، ۱۳۹۰.
- Joseph von Hammer-Purgstall. *Geschichte der schönen Redekünste Persiens*. Wien: 1818.
- Joseph von Hammer-Purgstall. *Briefe, Erinnerungen, Materialien*. Herausgegeben von Walter Höflechner, Alexandra Wagner und Gerit Koitz-Arko, Graz: Karl-Franzens-Universität Graz, 2018.
- Nizami. *Die Abenteuer des Königs Bahram und seiner sieben Prinzessinnen*. Aus dem Persischen übertragen und herausgegeben von J. C. Bürgel, Verlag C. H. Beck, München 1997.
- Renate Würsch: *Nizāmīs Schatzkammer der Geheimnisse. Eine Untersuchung zu <Maḥzan ul-asrār>*. Reichert, Wiesbaden 2005.